

Amsta vs Huize Plantage

vervolg van pagina 11

Turkse vrouwen lezen de Koran in Amsta Amsteldijk.

Naam: Amsta Amsteldijk
Vorm: Regulier verzorgingshuis
Bewoners: 100
Verzorgend personeel: 65
Kosten: honderd procent vergoed

Het is acht uur 's morgens. In zorgcentrum Amsta op de Amsteldijk zit in de eetzaal op de begane grond de eerste bewoner al klaar voor haar ontbijt. Een man die zijn hondje uitlaat, kijkt nieuwsgierig naar binnen. Twee verdiepingen hoger staat afdelingshoofd Lida van Leusden (51) klaar met een kar met medicijnen. 65 bewoners moet ze deze ochtend langs. En dat vóór half elf. Van Leusden schrikt niet van het aantal. "Soms zijn het er meer, soms

minder. Met een lach en een praatje gaat het een stuk sneller."

Guus Pfister (84) is de eerste vandaag. "Weer van hetzelfde?" roept Van Leusden vanuit de deuropening. Ze zet een dubbele cappuccino voor hem neer. "U bent een engel," roept Pfister. "Ja, maar mijn vleugeltjes heb ik thuisgelaten," lacht Van Leusden.

Als ze weg is, op naar de volgende bewoner, zegt Pfister: "Hoe druk ze het ook hebben, ze staan hier altijd voor je klaar." Hij heeft het in de vier jaar dat hij in Amsta – toen nog Tabitha – woont, prima naar zijn zin. Hij had zich geen betere locatie kunnen wensen. "In 1940 heb ik hier om de hoek drie jaar ondergedoken gezeten. De cirkel is rond."

Op de vierde verdieping lopen we Frits van Douwen (59) tegen het lijf. Hij heeft een zak rozijnencakejes in zijn hand. Voor straks, bij de koffie. Zes jaar geleden kwam hij Amsta

binnen op een Melkertbaan en werd er mobiliteitsmedewerker. De titel 'manusje van alles' is daar inmiddels bijgekomen. Van Douwen heeft Amsta zien veranderen. "Er is veel bezuinigd en minder tijd voor mensen of activiteiten." Maar het is en blijft een prachtige plek om oud te worden. "Er kan niks op tegen dat uitzicht op de Amstel."

Volgens Van Leusden is er inderdaad minder activiteitenbegeleiding, maar komt dat niet doordat er minder geld is. "Mensen wonen veel langer thuis dan vroeger. Het gevolg is dat als bewoners binnenkomen, ze een stuk slechter ter been zijn dan tien jaar geleden. Je kunt dus ook minder met ze doen."

Een paar deuren verder brengt Fariza Basli (22) koffie en thee langs. Of Van Leusden even bij de mevrouw van daarnet langs kan gaan; ze heeft moeite met haar stoelgang. En een paar bewoners hebben Van

Leusden al een aantal keer op het hart gedrukt dat ze vandaag niet moet vergeten de deur naar het balkon op de vierde open te zetten, want die bleef gisteren veel te lang dicht. Leusden lacht en roept: "Doe ik!" en verdwijnt weer een andere kamer in.

Altje van der Veen (86), bewoner van de vijfde en lid van de cliëntenraad, ziet de bezuinigingen van de laatste jaren als een nadeel. "Iedereen heeft het veel drukker gekregen, de directeur is weg en de manager – hoe heet hij ook alweer – die in zijn plaats is gekomen, zie je nooit." Het is minder gezellig. "Sommigen zijn zo bang dat ze niet klaar komen met hun ronde, dat ze geen tijd voor je nemen."

Het geklaag van medebewoners dat het allemaal niet snel genoeg zou gaan, vindt ze niet eerlijk. "Je